

DOI: <http://dx.doi.org/10.18778/8088-530-1.02>

1

**KATEDRA BIBLIOTEKOZNAWSTWA I INFORMACJI NAUKOWEJ
WCZORAJ I DZIŚ (1945–2015)**

1.1. Historia

Był 22 marzec 1945 roku. Na froncie zachodnim II wojny światowej trwały jeszcze walki, kiedy w Łodzi rozpoczęto pierwsze zajęcia w nowo utworzonej wyższej uczelni. Jej nazwa (Uniwersytet Łódzki: dalej UŁ) nie była jeszcze oficjalnie zatwierdzona – nastąpiło to dopiero 24 maja tegoż roku. Kilka miesięcy później, dzięki wydanemu 11 lutego 1946 r. Zarządzeniu Ministerstwa Oświaty, powołano do życia między innymi Katedrę Bibliotekoznawstwa¹, funkcjonującą odtąd w strukturach UŁ. Jej pierwszym kierownikiem został prof. Jan Muszkowski, wybitny i doświadczony znawca bibliotekoznawstwa. Przywołany wyżej akt prawny był formalnym przypieczętowaniem istniejącego, podówczas już od niemal roku, stanu faktycznego, jako że wykłady z zakresu bibliotekoznawstwa odbywały się od marca 1945 r. w ramach Katedry Bibliotekoznawstwa, znajdującej się w tamtym czasie na Wydziale Pracy Kulturalnej.

Od tego czasu minęło 70 lat, podczas których Katedra, zorganizowana od podstaw przez autora *Zasad bibliotekoznawstwa i bibliografii*, przechodziła różne koleje losu, zmieniając się i dostosowując zarówno do nowych wymagań rynku pracy, jak i oczekiwań swych przyszłych studentów. Jej dzieje stały się przedmiotem wielu opracowań, z których wymienić należy na przykład publikację Heleny Więckowskiej², opracowanie Bolesława Świderskiego³, pracę Hanny Tadeusiewicz⁴ czy Jadwigi Koniecznej⁵.

Bez wątpienia duże znaczenie dla powstania Katedry Bibliotekoznawstwa w Łodzi miały specyficzne okoliczności, w jakich znalazło się po zakończeniu wojny miasto rodzinne Juliana Tuwima, starające się zastąpić leżącą w gruzach stolicę. Jak pisze wspomniana H. Więckowska:

---

¹ Dz.U. Min. Ośw. Nr 3 z dn. 31 V 1946, poz. 69.

² H. Więckowska, *Pierwsza w Polsce Katedra Bibliotekoznawstwa*, „Przegląd Biblioteczny” 1969, z. 2/3, s. 113–134.

³ B. Świderski, Historia Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UŁ w latach 1945–1987. [w:] *Rozwój i perspektywy bibliologii polskiej*, Łódź 1995, s. 1–9.

⁴ H. Tadeusiewicz, *Katedra Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UŁ w latach 1987/1988–1994/1995*, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Librorum” 1998, nr [8], s. 19–29.

⁵ J. Konieczna, *Katedra Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Łódzkiego – historia i współczesność*, „Forum Bibliotek Medycznych” 2013, R. 6, nr 2, s. 160–177.

Tworzyło się tu w zawrotnym tempie nowe, prężne środowisko kulturalne, z całego kraju napływały talenty naukowe i artystyczne, skupiali się wybitni uczeni (...), powstawały nowe instytucje kulturalne, uczelnie, prasa, teatr. W parze z eksplozją kulturalno-intelektualną szło 'ożywienie rzeczy bibliotecznych', jako konsekwencja powojennego głodu książki odczuwanego przez całe społeczeństwo⁶.

Powstające w Łodzi środowisko intelektualne było potencjalnym odbiorcą usług bibliotecznych. Należało pomyśleć o wykształceniu nowej profesjonalnej kadry bibliotekarzy, księgarzy i wydawców, którzy podjęliby pracę na rzecz wydawania i rozpowszechniania książki, jej opracowywania i gromadzenia.

W pierwszym semestrze, a był nim semestr letni 1945 r., Katedra Bibliotekoznawstwa, jak już wspomniano, funkcjonowała w obrębie Wydziału Pracy Kulturalnej UŁ, ale już od następnego semestru przeniesiono ją na Wydział Humanistyczny. Początki były trudne. Wystarczy wspomnieć, że aż do roku 1949 brak było zatwierdzonego programu studiów⁷. Do tego czasu miały one postać specjalizacji księgoznawczej i bibliotekarskiej przy wybranych kierunkach humanistycznych. W tym pierwszym, pionierskim okresie w dziejach placówki, w dużym stopniu dzięki zabiegom J. Muszkowskiego, udało się zdobyć i urządzić na potrzeby Katedry odpowiedni lokal, zgromadzić kadrę nauczającą i podręczny księgozbiór, wykorzystywany na zajęciach. W tym czasie zorganizowano również seminarium doktoranckie, w którym udział brały także osoby spoza Łodzi. Rozpoczęto pierwsze po wojnie badania naukowe w zakresie bibliotekoznawstwa. W 1948 r. przy Katedrze habilitował się Adam Łysakowski.

Drugi etap w historii opisywanej placówki przypada na lata 1952–1954. W tym czasie jej losy zdeterminowane były w dużym stopniu przez reformę studiów humanistycznych i tendencję do nadawania im bardziej zawodowego charakteru. W efekcie powstała idea dwustopniowych studiów bibliotekoznawczych. W ramach stopnia pierwszego realizowano specjalizację bibliotekoznawczą, zaś stopień drugi przygotowywał przyszłych specjalistów w zakresie księgoznawstwa. Katedra funkcjonowała już wówczas na Wydziale Filologicznym UŁ.

Po śmierci J. Muszkowskiego w 1953 r. kierownikiem Katedry została H. Więckowska. Pod jej kierunkiem pierwsi absolwenci studiów bibliotekoznawczych z tytułami magistrów opuścili uczelnię. W tym czasie powstało również Studenckie Koło Naukowe Bibliotekoznawstwa.

⁶ H. Więckowska, *Pierwsza w Polsce Katedra...*, s. 116.

⁷ Więcej: zob. H. Werno, *Katedra Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Łódzkiego*, „Roczniki Biblioteczne” 1961, s. 383–386.

W latach 1954–1956 Katedra Bibliotekoznawstwa była „dydaktycznie nieczynna”, co stanowiło efekt kolejnych zawirowań wokół reformy oświaty i zniesienia dwustopniowości studiów. Jednak dzięki wysiłkom H. Więckowskiej od roku akademickiego 1956/1957 zorganizowano Magisterskie Dwuletnie Studium Eksternistyczne.

Były to niezwykle trudne lata w historii Katedry, także pod względem kadrowym i lokalowym. Wykładowcy rekrutowali się z pracowników Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego (dalej: BUŁ), na zajęcia każdorazowo wypożyczana była sala wykładowa, mieszcząca się w gmachu Biblioteki. Dopiero w 1960 r., po przeniesieniu BUŁ do nowego budynku, Katedra otrzymała do swej dyspozycji jedną z sal. Był jednak i element pozytywny w tych niełatwych czasach – pomysł studiów eksternistycznych wydawał się trafiony: na egzamin wstępny zgłosiło się ponad 100 kandydatów. Program dostosowany był do specyfiki słuchaczy pracujących⁸. Studia o takim charakterze trwały do roku akademickiego 1961/1962.

Równolegle prowadzone było seminarium doktoranckie; w 1957 r. pierwszy w Polsce doktorat z bibliotekoznawstwa uzyskał Karol Głombiowski.

W roku 1963 Katedra Bibliotekoznawstwa ponownie przerwała swoją bezpośrednią działalność dydaktyczną, co było spowodowane, jak pisała H. Więckowska, „wyczerpaniem kontyngentu absolwentów specjalizacji bibliotekarskiej I stopnia, dla których Studium [Eksternistyczne – przyp. aut.] było przeznaczone”⁹. Nadal jednak kierowano tu pracami doktorskimi i habilitacyjnymi, a ponieważ chętnych było dużo, H. Więckowska zdecydowała się zorganizować w 1963 r. seminarium doktoranckie z zakresu bibliotekoznawstwa.

Studia doktoranckie otworzyły kolejne etapy w historii Katedry. W 1968 r., w odpowiedzi na liczne postulaty, uruchomiono Międzywydziałowe Dwuletnie Studium Bibliotekoznawstwa dla studentów III i IV roku studiów na wszystkich kierunkach UŁ. Studium oficjalnie zaczęło funkcjonować od semestru zimowego 1969/1970. Jego kierownikiem został B. Świdorski.

W 1970 r. Katedra Bibliotekoznawstwa, jako samodzielna jednostka, została zlikwidowana. Bibliotekoznawstwo znalazło się w obrębie Instytutu Filologii Polskiej UŁ, w ramach Zakładu Nauk Pomocniczych i Bibliotekoznawstwa.

Jednak sytuacja ta nie trwała długo; zmieniło ją Zarządzenie Ministra Oświaty o Szkolnictwa Wyższego z 26 stycznia 1972 r.¹⁰. Na podstawie tego aktu

⁸ Więcej, zob.: H. Więckowska, *Pierwsza w Polsce Katedra...*, s. 129–130.

⁹ Tamże, s. 130.

¹⁰ Dz.U. MO i SzW 1972 nr A-2, poz. 11.

prawnego powołano na Wydziale Filologicznym UŁ Zakład Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa.

W 1975 r. rozpoczęły się zajęcia na studiach stacjonarnych. Na 50. przewidzianych miejsc zgłosiło się 81. kandydatów. W następnych latach zainteresowanie studiowaniem bibliotekoznawstwa było nadal stosunkowo duże¹¹. W 1977 r. uruchomiono studia zaoczne. Pierwszy nabór odbył się na rok akademicki 1977/1978, przyjęto wówczas 46 osób.

W 1980 roku zorganizowano studia podyplomowe. Ich kierownikiem został dr Ryszard Żmuda, a od roku następnego funkcję tę objął dr Bogumił Karkowski.

W roku akademickim 1982/1983 wprowadzono podział na dwie specjalizacje: ogólną i nauczycielską, a od roku akademickiego 1985/1986, na prośbę studentów Wydziału Filologicznego UŁ, uruchomiono nową specjalizację, pod nazwą *Biblioteki szkolne i pedagogiczne*.

Na mocy Zarządzenia Rektora UŁ z dn. 2 listopada 1981 r. dotychczasowy Zakład Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa został przemianowany na Katedrę Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej¹². Od tego też roku zaczęto wydawać czasopismo naukowe „Acta Universitatis Lodzianis. Folia Scientiarum Artium et Librorum”. W ramach tej serii ukazywały się prace doktorskie i habilitacyjne pracowników KBIN.

W 1986 r. odebrano Wydziałowi Filologicznemu UŁ prawo do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej. Rok później kierownikiem Katedry została Hanna Tadeusiewicz.

W ciągu kolejnej dekady nastąpiło w Polsce wiele znaczących zmian politycznych, społecznych i gospodarczych, które nie pozostały bez wpływu również na modyfikację szkolnictwa wyższego w naszym kraju. Uniwersytet Łódzki, podobnie jak inne uczelnie, dostosowywał się do nowych warunków. W tym czasie KBIN prężnie się rozwijała.

W 1989 r. zmieniono tytuł dotąd wydawanego periodyku naukowego, poświęconego bibliologii, jakim były wspomniane wyżej „Acta Universitatis Lodzianis. Folia Scientiarum Artium et Librorum”, na „Acta Universitatis Lodzianis. Folia Librorum”. Czasopismo pomyślane było jako wspólna inicjatywa KBIN i BUŁ. Pierwszym redaktorem naczelnym została H. Tadeusiewicz. W tym samym roku zaczęła funkcjonować biblioteka katedralna, nieczynna od czasu jej zawieszenia po śmierci J. Muszkowskiego. Bogaty księgozbiór, syste-

¹¹ Więcej zob. B. Świdorski, *Historia Katedry...*, s. 4.

¹² Zarządzenie nr 8 Rektora UŁ z dn. 28 października 1981 r.

matycznie aktualizowany, stał się od roku akad. 1989/1990 ważnym narzędziem naukowym i dydaktycznym zarówno dla pracowników, jak i studentów.

W 1990 r. Ministerstwo Edukacji Narodowej przywróciło Radzie Wydziału Filologicznego UŁ prawo do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej. Fakt ten bez wątpienia wpłynął dopingująco na rozwój naukowy Katedry, której kadra prowadziła cenne badania naukowe, uzyskiwała granty i ulepszała swoje zaplecze dydaktyczne. I tak na przykład, w roku akad. 1990/1991, dzięki zaangażowaniu dr. Bohdana Jastrzębskiego i mgr. Mariusza Robowskiego, uruchomiono w Katedrze nowoczesne laboratorium komputerowe, w którym odbywano zajęcia ze studentami. Zakupiono również sprzęt audiowizualny na użytek kadry dydaktycznej i studentów.

W 1992 r., z inicjatywy prof. Anny Sitarskiej, rozpoczęto opracowywanie drugiego, poszerzonego wydania *Podręcznego słownika bibliotekarza* Heleny Więckowskiej i Hanny Pliszczyńskiej¹³, a w 1997 r. zespół¹⁴ pod kierownictwem Hanny Tadeusiewicz podjął się gromadzenia materiałów biograficznych do *Suplementu II do Słownika pracowników książki polskiej*. Przejęto kartoteki, archiwum i pozostałe dokumenty z Oddziału Prac Naukowych Biblioteki UŁ.

W tym czasie modyfikowano również programy studiów, które funkcjonowały już w trzech odsłonach: jako pięcioletnie studia stacjonarne, tyle samo czasu trwające studia zaoczne oraz dwuletnie studia podyplomowe. Od roku akad. 1994/1995 wprowadzono także studia doktoranckie¹⁵.

Pracownicy Katedry nawiązywali kontakty naukowe z podobnymi ośrodkami, zarówno w Polsce, jak i na arenie międzynarodowej. Służyły temu organizowane cyklicznie spotkania i konferencje. I tak na przykład w 1991 r., z inicjatywy prof. A. Sitarskiej, Katedra Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej wraz z Instytutem Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego i Biblioteką Narodową w Warszawie zorganizowała konferencję naukową *Humanista przy komputerze*. W tym samym roku w Katedrze gościł prof. dr hab. Radosław Cybulski, który podzielił się swoimi doświadczeniami, wynikającymi z realizacji programu badań bibliologicznych, prowadzonych pod jego kierunkiem w Instytucie Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Warszawskiego.

¹³ Wyd. 1 – H. Więckowska, H. Pliszczyńska, *Podręczny słownik bibliotekarza*, Warszawa, Państwowe Wydaw. Naukowe, 1955, ss. 309.

¹⁴ W skład zespołu weszli: dr Bogumił Karkowski, dr Ziemowit. Skibiński i mgr Magdalena Paczyńska.

¹⁵ Więcej na ten temat, zob. H. Tadeusiewicz, Katedra Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UŁ...

W następnych latach odbywały się kolejne spotkania, organizowane przez pracowników Katedry, służące wymianie doświadczeń naukowych.

Po licznych zabiegach, dzięki decyzji władz UŁ, rok akad. 1994/1995 pracownicy i studenci KBIN rozpoczęli w nowym lokalu. Część pomieszczeń w zabytkowej kamienicy przy ul. T. Kościuszki w Łodzi przeznaczono na potrzeby Katedry. Tu, obok sal wykładowych, dobrze wyposażonego laboratorium komputerowego oraz biblioteki, znalazły się również wygodne pokoje dla wykładowców i barek, potrzebny zwłaszcza studentom zaocznym.

Po kolejnych 10. latach, od roku akad. 2004/2005, KBIN ponownie zmieniła swą siedzibę, tym razem przenosząc się już do własnego budynku, obok Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego. Dogodne, zwłaszcza dla studentów, położenie (w pobliżu osiedla akademickiego), sąsiedztwo Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego, były bez wątpienia zaletami nowej lokalizacji.

W 2010 roku nowym kierownikiem Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej została dr hab. prof. nadzw. UŁ Jadwiga Konieczna, zastąpiona na tym stanowisku w 2015 r. przez dr hab. prof. nadzw. UŁ Mariolę Antczak.

W październiku 2014 roku KBIN ponownie zmieniła swój adres: tym razem została przeniesiona do wspólnego dla całego Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego, nowoczesnego budynku przy ul. Pomorskiej 171/173 w Łodzi.

Przez ostatnią dekadę KBIN rozwijała się pod względem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym. Granty na badania własne pozwalały pracownikom zgłębiać indywidualne zainteresowania naukowe. Dofinansowanie ze strony władz uczelni owocowało poprawą warsztatu dydaktycznego (np. w 2012 r. została utworzona nowa pracownia z 21 stanowiskami komputerowymi). Katedra, jako placówka naukowa, była organizatorem cenionych w środowisku konferencji krajowych i międzynarodowych.

W dalszej części przedstawiono najważniejsze osiągnięcia KBIN w latach objętych cezurą prezentowanej monografii.

1.2. Osoby, pełniące funkcje kierowników

W ciągu 70 lat swej historii Katedra Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej kierowana była przez wybitnych bibliologów i uczonych. To dzięki ich staraniom przetrwała trudne chwile w dziejach naszego kraju, to oni czuwali nad jej rozwojem, dbając o kształcenie przyszłych bibliotekarzy i bibliotekoznawców, poświęcając jej swoje zawodowe życie.

Ze zrozumiałych względów w tym miejscu ograniczono się jedynie do przypomnienia wspomnianych wcześniej nazwisk tych, którzy stali na jej czele, przywołania nagród, odznaczeń, które były dowodem ich pracy i osiągnięć oraz podania najważniejszych publikacji ich autorstwa.

Fot. 1.
prof. Jan Muszkowski
(kier. w l. 1945-1953)

Źródło: Zbiory własne KBIN

Pierwszym kierownikiem KBIN był prof. Jan Muszkowski (1882–1953), jeden z najwybitniejszych polskich bibliotekarzy i badaczy nauki o książce, organizator pierwszej w Polsce Katedry Bibliotekoznawstwa. Za swe osiągnięcia został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Wawrzynem Akademickim oraz Orderem Gwiazdy Polarnej. Wśród jego licznych publikacji należy wymienić m.in. *Zasady bibliotekoznawstwa i bibliografii. Wykład wstępny* (1917), *O stanowisko Karola Estreichera w dziejach badań literackich* (1927), *Nauka o książce. Skrypt z wykładów. R. akad. 1947/1948* (1948), *Życie książki* (1951).

Fot. 2.
dr Helena Więckowska
(kier. w l. 1953-1969)

Źródło: Zbiory własne KBIN

Po śmierci profesora J. Muszkowskiego funkcję kierownika KBIN objęła dr Helena Więckowska (1897–1984), historyk, bibliolog, bibliotekarz, dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej w Łodzi (1948–1969). Była laureatką wielu nagród i odznaczeń, m.in. Nagrody Ministra Oświaty i Wychowania I i II stopnia, otrzymała Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji

Edukacji Narodowej, a także Honorową Odznakę Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich. Do jej najważniejszych publikacji należą: *Joachim Lelewel. Wybór pism historycznych* (oprac., 1950), *Podręczny słownik bibliotekarza* (współaut., 1955), *Encyklopedia wiedzy o książce* (współaut., 1971), *Akademickie kształcenie bibliotekarzy: zarys historyczny* (1979).

Fot. 3. doc. dr hab.
Bolesław Świdorski
(kier. w l. 1969-1987)

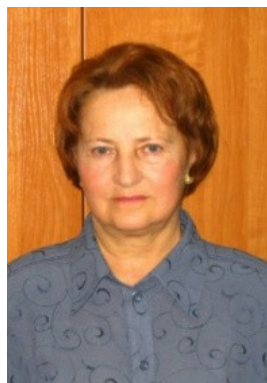

Źródło: Zbiory własne KBIN

W 1969 r. kierownikiem KBIN został doc. dr hab. Bolesław Świdorski (1917–1998), bibliotekarz, bibliotekoznawca, uczony. Za swe zasługi został nagrodzony i odznaczony m.in. Odznaką Honorową Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Był redaktorem *Łódzkiej bibliografii regionalnej: 1845–1970* (1976), *Łódzkiej bibliografii regionalnej: 1971–1980* (1994), autorem licznych publikacji, m.in. *Bibliotekarstwo, bibliotekoznawstwo i terminy pokrewne: historia, zakres użycia, semantyka* (1981), współredaktorem m.in. *Encyklopedii współczesnego bibliotekarstwa polskiego* (1976).

Od 1987 r. funkcję kierownika KBIN pełniła prof. Hanna Tadeusiewicz, polonista, bibliolog, prasoznawca. Za swe osiągnięcia otrzymała dwukrotnie Nagrodę Ministra Edukacji i Szkolnictwa Wyższego, Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej. Uhonorowana była m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wśród prac prof. H. Tadeusiewicz wymienić należy np. *Drukarstwo polskie drugiej połowy XIX wieku w świetle fachowych czasopism drukarzy z lat 1872–1900: problematyka zawodowa i społeczna* (1982), *Słownik biograficzny Wielkopolski Południowo-Wschodniej: ziemi kaliskiej [a–z]. T. 1.* (red., 1998), *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement 3* (współred., 2010), *Podręczny słownik bibliotekarza* (współprac., 2011).

Fot. 4. prof. Hanna
Tadeusiewicz
(kier. w l. 1987-2010)

Źródło: Zbiory własne KBIN

W latach 2010–2015 kierownikiem KBIN była prof. nadzw. dr hab. Jadwiga Konieczna, przewodnicząca Rady Bibliotecznej UŁ oraz Komitetu Redakcyjnego czasopisma „Bibliotekarz”. Zasiada również w jury konkursu na najlepszą pracę magisterską „Nagroda Młodych SBP”. Jest autorką m.in. takich publikacji, jak: *Kultura książki polskiej w Łodzi przemysłowej (1820–1918)* (2005), *Historia i współczesność w badaniach bibliologicznych: z prac Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Łódzkiego: praca zbiorowa* (red., 2007).

Fot. 5. dr hab. prof. UŁ
Jadwiga Konieczna
(kier. w l. 2010-2015)

Źródło: Zbiory własne KBIN

Fot. 6. dr hab. prof. UŁ
Mariola Antczak
(kier. od 2015 r.)

Źródło: Zbiory własne KBIN

Od 2015 r. funkcję kierownika KBIN objęła prof. nadzw. dr hab. Mariola Antczak, bibliolog i informatolog. Otrzymała m.in. Nagrodę Towarzystwa Nauczycieli Bibliotekarzy Szkół Polskich „Bibliotekarz Roku”, Nagrodę Rektora UŁ za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze. Wśród jej publikacji wymienić można np. *Techniki dramy w teorii i praktyce: nie tylko dla nauczycieli bibliotekarzy* (2004), *Przypisy, powołania, bibliografia załącznikowa: jak tworzyć i stosować: podręcznik* (współaut., 2008, 2009), *Rola bibliotek i bibliotekarzy szkolnych w edukacji społeczeństwa informacyjnego na tle przeobrażeń oświatowych w Polsce w latach 1989–2007* (2010).

1.3. Siedziby

Jak wspomniano wcześniej, kierujący Katedrą Bibliotekoznawstwa i Informatyki Naukowej i jej pracownicy wielokrotnie borykali się z problemami lokalowymi. Najtrudniejsza sytuacja pod tym względem była na początku istnienia KBIN, ale i lata następne nie były łatwe pod tym względem. Przez ostatnie 70 lat adres Katedry zmieniał się czterokrotnie, za każdym jednak razem pracownicy zyskiwali na tych zmianach: mieli do dyspozycji więcej sal, większe pomieszczenia, coraz lepszy sprzęt. Najnowszy budynek, w którym mieści się KBIN, jest jednocześnie siedzibą całego Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego. W tym nowoczesnym, czteropiętrowym gmachu znalazły swe miejsce wszystkie jednostki organizacyjne Wydziału (dotąd rozmieszczone w różnych częściach miasta), co stanowi niewątpliwą wygodę zarówno dla pracowników, jak i studentów. Do ich dyspozycji są m.in. cztery aule, Sala Rady Wydziału, sala kinowa, sześć sal multimedialnych, pięć pracowni komputerowych, 101 sal seminaryjnych. Warto również wspomnieć o bibliotece wydziałowej, z rozbudowanym działem podręcznym.

Poniżej przedstawiono fotografie budynków, w których mieściła się KBIN.

Fot. 7.
Budynek
Biblioteki Uniwersytetu
Łódzkiego,
ul. J. Matejki 32/38 w Łodzi.
Tu mieściła się siedziba Ka-
tedry Bibliotekoznawstwa
i Informatyki Naukowej
w latach 1960–1994.

Źródło: Materiały
własne Autorów
Dorobku...

Fot. 8.
Budynek przy
ul. T. Kościuszki 17
w Łodzi.
W części budynku
w latach 1994–2004
mieściła się siedziba
Katedry
Bibliotekoznawstwa
i Informacji Naukowej.

Źródło: Materiały własne
Autorów *Dorobku...*

Fot. 9.
Budynek przy
ul. J. Matejki 34
w Łodzi.
Siedziba Katedry Bi-
bliotekoznawstwa
i Informacji Naukowej
w latach 2004–2014.

Źródło: Materiały
własne Katedry
Bibliotekoznawstwa
i Informacji Naukowej.

Fot. 10.
Siedziba Wydziału Filologicz-
nego, ul. Pomorska 171/173
w Łodzi.
Tu mieści się Katdra Bibliote-
koznaństwa i Informacji Nauko-
wej od października 2014.

Źródło: Materiały własne Katedry
Bibliotekoznawstwa i Informacji
Naukowej.